

Președintele
Thomas S. Monson

Slujiți Domnului cu dragoste

Domnul Isus Hristos ne-a învățat: „Oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va mântui” (Luca 9:24).

„Eu cred”, a spus președintele Thomas S. Monson, „că Salvatorul ne spune că, dacă nu ne pierdem pe noi înșine în slujire față de alții, scopul vieții noastre este neînsemnat. Cei care trăiesc doar pentru ei înșiși se ofilesc, în cele din urmă, și își pierd, la figurat, viețile, în timp ce aceia care se pierd în slujire față de alții cresc și înfloresc – și își salvează într-adevăr viețile”.¹

În următorul pasaj despre slujirea președintelui Monson, dânsul le amintește sfinților din zilele din urmă că ei sunt mâinile Domnului și că binecuvântările eternității îi așteaptă pe cei care slujesc cu credință celorlalți.

Slujirea în templu

„Se oferă o slujire măreață când îndeplinim rândurile pentru cei care au trecut dincolo de vâl. În multe cazuri, noi nu-i cunoaștem pe aceia pentru care înfăptuim munca. Nu așteptăm mulțumiri și nici nu avem siguranța că ei vor accepta ceea ce oferim noi. Totuși, noi slujim și, în acest proces, noi realizăm ceea ce nu se poate realiza în niciun alt mod: noi devenim, cu adevărat, izbăvitori pe muntele Sionului. Așa cum Salvatorul

și-a dat viața ca un sacrificiu făcut pentru noi, tot așa și noi, într-o măsură mică, facem același lucru când înfăptuim munca în templu pentru aceia care nu au mijloace de a progresa până nu se face ceva pentru ei de către noi aici, pe pământ.”²

Noi suntem mâinile lui Dumnezeu

„Dragii mei frați și dragile mele surori, suntem înconjurați de cei care au nevoie de atenția, încurajarea, sprijinul, alinarea, bunătatea noastră – fie ei membri ai familiei, prieteni, cunoștințe sau străini. Noi suntem mâinile Domnului aici, pe pământ, având porunca de a-i sluji și de a-i ridica pe copiii Săi. El se bazează pe fiecare dintre noi...

Slujirea la care am fost chemați cu toții este slujirea Domnului Isus Hristos.”³

Să slujim urmând exemplul Salvatorului

„În emisfera de vest, Domnul înviat a declarat: «Voi cunoașteți lucrurile pe care trebuie să le faceți în Biserica Mea; căci lucrurile pe care voi M-ați văzut pe Mine că le fac, pe acelea trebuie să le faceți» [3 Nefi 27:21].

Noi îi binecuvântăm pe alții în timp ce slujim urmând exemplul lui «Isus din Nazaret... care umbla din loc în loc, făcea bine» [3 Nefi 27:21]. Dumnezeu ne

binecuvântează să găsim bucurie când slujim Tatălui din Cer precum și când slujim copiilor Săi pe pământ.”⁴

Necesitatea de a sluji

„Trebuie să ni se ofere șansa de a sluji. În ceea ce-i privește pe acei membri care au devenit inactivi sau mai puțin activi noi putem căuta, rugându-ne, o modalitate de a-i ajuta. Faptul de a-i ruga să slujească într-o chemare poate fi tocmai impulsul de care au nevoie pentru a deveni complet activi. Însă, acei conducători care ar putea ajuta în această privință ezită, uneori, să facă acest lucru. Noi trebuie să ținem minte că oamenii se pot schimba. Ei pot renunța la obiceiurile rele. Se pot pocăi de păcate. Ei pot fi deținători demni ai preoției. Și pot sluji cu sârguință Domnului.”⁵

Facem tot ceea ce ar trebui să facem?

„Lumea are nevoie de ajutorul nostru. Facem tot ceea ce ar trebui să facem? Ne amintim de cuvintele președintelui John Taylor: «Dacă nu vă îndepliniți cu credință și sârguință chemările, Dumnezeu vă va face responsabil pentru cei pe care i-ați fi putut salva dacă v-ați fi făcut îndatorirea?» [*Învățăături ale președinților Bisericii: John Taylor* (2001), p. 164]. Sunt picioare care trebuie susținute, mâini care trebuie strânse, minți care trebuie încurajate, inimi care trebuie inspirate și suflete care trebuie salvate. Binecuvântările eternității vă așteaptă. Al dumneavoastră este privilegiul de a nu fi spectatori, ci participanți pe scena slujirii”⁶.

NOTE

1. „Ce am făcut astăzi pentru altcineva?” *Liahona*, nov. 2009, p. 85.
2. „Până ce ne vom revedea”, *Liahona*, mai 2009, p. 113–114.
3. „Ce am făcut astăzi pentru altcineva?” p. 86, 87.
4. „The Savior’s Call to Serve”, *Liahona*, aug. 2012, p. 5.
5. „Să-i vedem pe ceilalți așa cum ar putea deveni”, *Liahona*, nov. 2012, p. 68.
6. „Dornici și demni să slujim”, *Liahona*, mai 2012, p. 69.
7. *Predarea, nu este chemare mai mare: un îndrumar al resurselor pentru predarea Evangheliei* (1999), p. 12.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

„Dacă aveți dragoste ca și Hristos, veți fi mai bine pregătiți să predați Evanghelia. Veți fi inspirați pentru a-i ajuta pe alții să-L cunoască și să-L urmeze pe Salvator.”⁷ Rugați-vă să aveți mai multă caritate pentru cei pe care-i vizitați. În timp ce dezvoltați o dragoste

asemănătoare cu cea a lui Hristos, veți putea sluji mai bine, în moduri semnificative, Domnului și celor cărora le predați.

TINERET

Slujirea din timpul verii

Elizabeth Blight

Într-o vară, mi-am petrecut timpul într-o țară străină lucrând cu copiii care aveau nevoi speciale. La început, când i-am întâlnit pe copiii, am fost foarte neliniștită. Nu vorbeam limba lor, dar am avut încredere că Spiritul mă va îndruma în ce urma să fac. Când am ajuns să cunosc fiecare copil, mi-am dat seama că limba nu este o barieră în calea dragostei. M-am jucat, am râs și am meșterșugărit cu copiii și nu numai că i-am putut ajuta, dar am simțit o adevărată dragoste pentru ei. Am întrezărit dragostea pe care Tatăl Ceresc o are pentru copiii Săi și bucuria care mi-a umplut inima întrece orice descriere.

Ori de câte ori slujesc altora, simt dragoste nu numai pentru cei cărora le slujesc, ci și pentru Tatăl Ceresc. Am ajuns să știu, într-adevăr, că „atunci când sunteți în slujba aproapelui, sunteți numai în slujba Dumnezeului vostru” (Mosia 2:17). Scopul slujirii mele, fie în proiecte mari de slujire, fie prin fapte mici de bunătate, a fost acela de a-L slăvi pe Dumnezeu (vezi Matei 5:16). Eu sper că, în timp ce slujesc altora, oamenii vor recunoaște dragostea mea pentru Tatăl Ceresc și lumina lui Hristos care strălucește în mine.

Autoarea locuiește în Virginia, SUA.

COPII

Legăturile dragostei

Rugați un adult să vă ajute să tăiați 28 benzi de hârtie, fiecare de aproximativ 2,5 cm lățime și 20 cm lungime. În cursul acestei luni, în fiecare zi, realizați un act de slujire pentru a vă arata dragostea față de cineva. Puteți să-i ajutați pe părinții voștri la curățenie sau să scrieți, pe un bilet, cuvinte prietenoase adresate unui vecin.

Scrieți, în fiecare zi, pe câte una dintre benzile de hârtie, modul în care ați slujit și, apoi, lipiți capetele

benzilor pentru a forma un cerc. Puteți uni cercurile trecând capătul unei noi benzi prin cercul din ziua precedentă înainte de a lipi capetele noii benzi. Priviți cum cresc legăturile dragostei! Puteți continua să adăugați la lanțul vostru de slujire și după sfârșitul lunii februarie.

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/13. Aprobarea traducerii: 6/13. Titlul original: *First Presidency Message, February 2014*. Romanian. 10862
171

Misiunea divină a lui Isus Hristos: Păstorul cel bun

Studiază, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ceea ce trebuie să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului vor crește credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, vizitați reliefsociety.lds.org.

Credință, familie, alinare

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare care prezintă aspecte ale misiunii Salvatorului.

Isus Hristos, Păstorul cel bun, ne-a învățat:

„Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, și se duce după cea pierdută, până când o găsește?...

Vă spun că... bucurie [va fi] în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește” (Luca 15:4, 7).

Când ajungem să înțelegem că Isus Hristos este Păstorul cel bun, crește dorința noastră de a urma exemplul Său și de a sluji celor nevoiași. Isus a spus: „Eu sunt Păstorul cel bun, Eu îmi cunosc oile Mele și ele Mă cunosc pe Mine... Și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele” (Ioan 10:14–15). Datorită ispășirii lui Hristos, niciunul dintre noi nu va fi niciodată atât de pierdut, încât să nu-și găsească drumul spre casă (vezi Luca 15).

Președintele Thomas S. Monson a spus: „Responsabilitatea noastră este de a avea grijă de turmă... Fie

ca fiecare dintre noi să fim utili și să slujim”.¹

Din scripturi

Psalmii 23; Isaia 40:11; Mosia 26:21

Din istoria noastră

Elizabeth Ann Whitney, care a participat la prima adunare a Societății de Alinare, a spus despre experiența convertirii ei din anul 1830: „Imediat, când am auzit Evanghelia pe care au predicat-o vârstnicii, am știut că ea este glasul Păstorului cel bun”.² Elizabeth a urmat glasul Păstorului cel bun și a fost botezată și confirmată.

Și noi putem să auzim glasul Păstorului cel bun și să împărtășim învățăturile Sale cu ceilalți. Președintele Monson a spus: „Noi suntem mâinile Domnului aici, pe pământ, având porunca de a-i sluji și de a-i ridica pe copiii Săi”.³

La fel cum un păstor caută o oaie care s-a rătăcit, părinții trebuie să caute un copil care s-a îndepărtat de învățăturile Evangheliei. Președintele James E. Faust (1920–2007), al doilea consilier în Prima Președinție,

a spus: „Acelor părinți care suferă și care au fost drepti, atenți și evlavioși în instruirea copiilor neascultători, vă spunem: Bunul Păstor veghează asupra lor. Dumnezeu știe și înțelege profunda dumneavoastră suferință. Există speranță”.⁴

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Heavenly Homes, Forever Families”, *Liahona*, iunie 2006, p. 70.
2. Elizabeth Ann Whitney, în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 128.
3. Thomas S. Monson, „Ce am făcut astăzi pentru altcineva?” *Liahona*, nov. 2009, p. 86.
4. James E. Faust, „Dragi sunt oile care s-au rătăcit”, *Liahona*, mai 2003, p. 68.

Ce pot face eu?

1. Cum poate să ne aducă pace în viață cunoașterea faptului că Salvatorul este Păstorul cel bun?
2. În ce mod putem sluji celor care sunt „pierduți” fiind inactivi sau care nu sunt de aceeași credință cu noi?
3. Cum pot să-i ajut pe părinții ai căror copii s-au rătăcit și nu mai trăiesc conform principiilor Evangheliei?